

KRIELTJE BIRTE MÜLLER

Over een eigenwijze kleine aardappel

Leopold | Amsterdam

Er was eens een kleine aardappel.

Ze wist waarom ze op aarde was:

om gegeten te worden!

Alle aardappels weten dat en daar verheugen ze zich op.

**Ze worden aardappelpuree of gebakken aardappels,
aardappelsalade of natuurlijk frietjes!**

Maar die ene kleine aardappel uit dit verhaal,

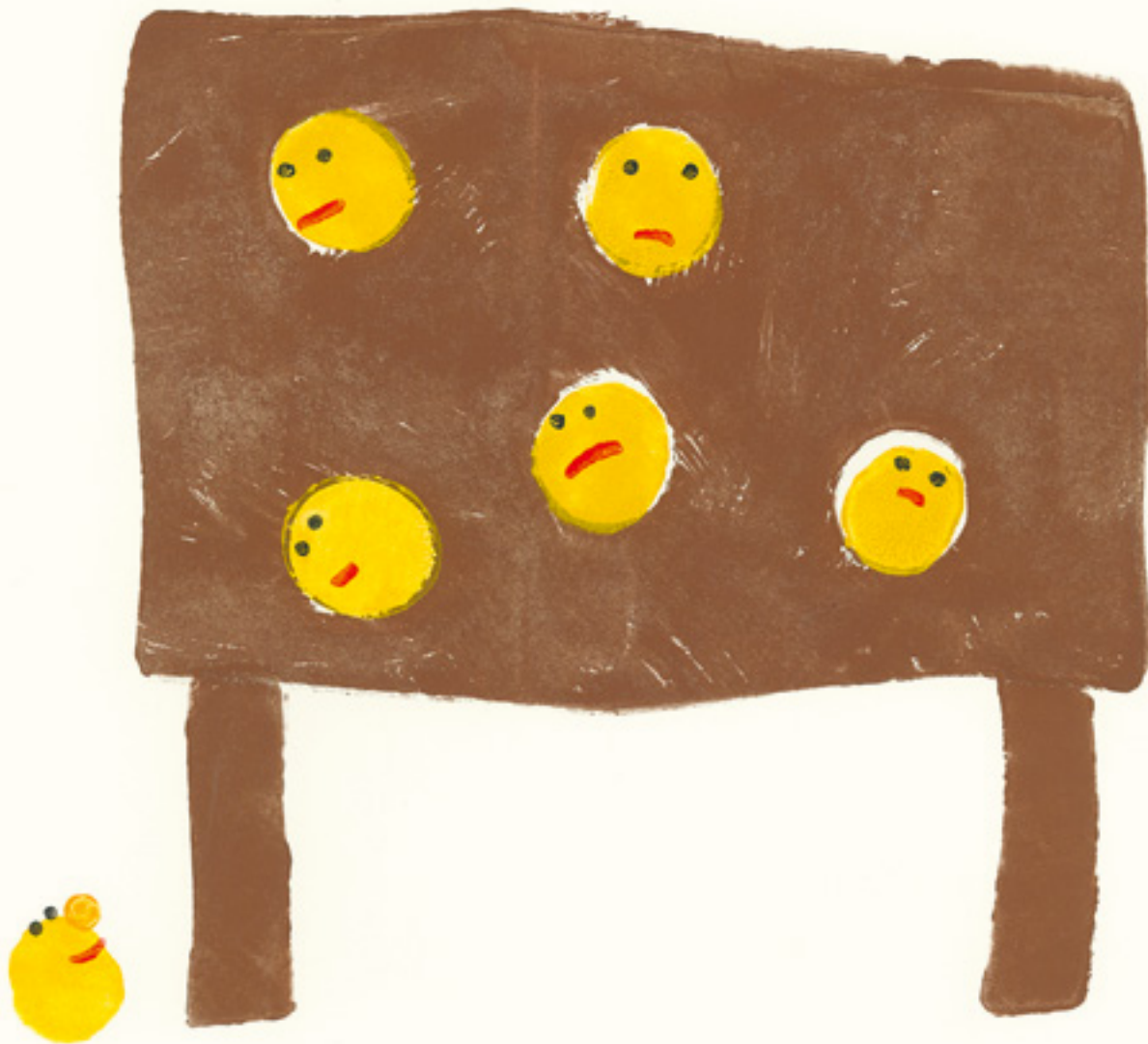
die wilde gewoon niet opgegeten worden –

en in een aardappelsalade wilde ze al helemaal niet!

Nee, Krieltje had een ander idee.

De andere aardappels waren boos:

'Wij bestaan toch om mensen vol te maken.

Je MOET met ons in de puree komen!'

**'Ik moet helemaal niks!' antwoordde Krieltje
en ze rolde van tafel.**

**Ze hopste recht door de keuken en door de open
deur de tuin in.**

Buiten kwam Krieltje een vogel tegen.

'Wat ben jij?' vroeg ze.

'Ik ben een vogel,' floot de vogel.

'Willen ze van jou ook frietjes maken?' wilde Krieltje weten.

'Nee!' antwoordde de vogel.

'Maar waarom ben jij dan op aarde?'

'Geen idee,' zei de vogel, 'ik zit gewoon in de boom en zing.'

'Wat een mooi doel in het leven,' vond Krieltje, en ze hopste verder de tuin in.

Ze floot ook een liedje.

Het klonk misschien niet zo mooi als van de vogel, maar het was leuk.

